אלא אם כן עשה מחיצה גבוהה עשרה

מפחים דברי רבי מאיר אמרו לו מעשה בשוק

של פממים שהיה בירושלים שהיו נועלין

ומניחין את המפתח בחלון שעל גבי הפתח

רבי יוםי אומר שוק של צמרים היה: תנו רבנן

פתחי שערי גינה בזמן שיש להן בית שער

מבפנים פותח ונועל מבפנים מבחוץ פותח

ונועל מבחוץ מכאן ומכאן פותח ונועל כאן

וכאן אין להן לא לכאן ולא לכאן אסורין

כאן וכאן וכן חנויות הפתוחות לרה"ר בזמן שהמנעול למטה מעשרה מביא מפתח

מערב שבת ומניחו באיסקופה למחר פותח

ונועל ומחזירו לאיםקופה ובזמן שהמנעול

למעלה מעשרה מביא מפתח מערב שבת

ומניחו במנעול למחר פותח ונועל ומחזירו

למקומו דברי רבי מאיר וחכמים אומרים אף

בזמן שהמנעול למעלה מעשרה מפחים

מביא מפתח מערב שבת ומניחו באיסקופה

למחר פותח ונועל ומחזירו למקומו או

בחלון שעל גבי הפתח אם יש בחלון ארבעה

על ארבעה אסור מפני שהוא כמוציא

מרשות לרשות מדקאמר וכן חגויות מכלל דבאיםקופת כרמלית עסקינן האי מנעול

היכי דמי אי דלית ביה ארבעה מקום פמור

הוא ואי אית ביה ארבעה בהא לימא רבנן

אף בזמן שהמנעול למעלה מי' מביא מפתח

מע"ש ומניחו באיסקופה למחר פותח ונועל

בו ומחזירו לאיםקופה או לחלון שעל גבי

הפתח והא קא מטלטל מכרמלית לרה"י

אמר אביי לעולם דאין בו ארבעה ויש בו

לחוק ולהשלימו לד' ובהא פליגי " דר"מ

סבר חוקקין להשלים ורבגן סברי אין חוקקין

להשלים אמר רב ביבי בר אביי ש"מ מהא

מתניתא תלת ש"מ חוקקין להשלים וש"מ

הדר ביה ר"מ משערי גינה ושמעת מינה

מדרבנן איתא לדרב דימי י דכי אתא רב

דימי א"ר יוחגן מקום שאין בו ארבעה על

ארבעה מותר לבני רשות הרבים ולבני רשות היחיד לכתף עליו ובלבד שלא יחליפו: כותני נגר שיש בראשו

ל) [לעיל יא: לג: שבת ז: ק.יומא יא:], ב) שבת ח: לעיל ט. עו. פה: ופו.ו. ג) ל"ל כגינה רש"ש. ד) בס"א אינו. ה) רש"למ"ו, ו) [וע"ע תוס׳ פסחים דף נא. ד"ה אי אתה],

הגהות הב"ח

(A) רש"י ד"ה פותח ונועל מבפנים וכו' כשהוא למחר פותח ונועל וכו׳ עומד ברשות הרבים ומטלטל נמחק: (ג) ד"ה ומניחו במנעול וכו׳ למנעול קא מפיק: (ד) מדרבנו דאמרי מוזיכן זמנתי מט ים בחלון ארצעה: (ה) תום' ד"ה כי פליגי וכו' אי נמי סבירא להו כר׳ יהודה:

לעזי רש"י

שרדור"א [שירדור"א]. מנעול. קבילי"א [קיבל"א]. יתד (לסגירת הדלת).

מוסף רש"י

חוקקין להשלים. דבר שאין בו שיעור ויש שס עובי ורחב לחקוק ולהשלים לכשיעור, אמריען כמאן דחקוק דמי (שבת ז:). מקום שאין בו ד' על ד'. טפחים רוחב ועומד בין רה"י לרה"ר ויש לו היכר כגון גבוה מן הארץ ג' ואילו היה רוחב ד' היה נקרא רשות לעצמו והוי כרמלית ואסור לכאן ולכאן, לכתף עליו משא שלהן לעיל עוו.) הואיל וליכא מקום חשוב לאו רשות באנפי נפשיה הוא ובטיל במופי נפשיה הוח ובטיכ להכח ולהכח (לעיד ש). ובלבד שלא יחליפו. דלח לימרו דקח מעייל מרשות הרפים לרשות היחיד ואחי למישרי הואחה היחיד ואחי למישרי הואחה בשבת (שם) ודרבנו היא. דאילו חיובא ליכא דבעינן עקירה מרשות זו והנחה לרשות זו, והכא עקירה מרה"י גמורה והנחה למקום פטור, ועקירה ממקום פטור והנחה לרה"ר גמורה (לעיד עוו.).

אלא אם כן עשו וכו'. אסיפא קאי דהשתא כי קאי בגינה קאי ברשות היחיד ועולה עד לרקיע: שערי גינה. סתם מנעוליהן גבוהין עשרה ורחבין ארבעה ורשות היחיד הן: בית שער. בית קטן ופתח לקמן ואין נראה לר"י דמכאן אין להוכיח דאיכא לאוקמא למחר פותח הגינה פתוח בו. ובשערי הגינה הסמוכין לרשות הרבים עסקינן

מדקתני סיפא וכן חנויות הפתוחות לרשות הרבים: פוחח ונועל (ה) בפנים. דבית שער רשות היחיד הוא וכן כשהות מחוץ: לא לכאן ולא לכאן אסורין מכאן ומכאן. דהמנעול רשות היחיד הוא ואע"פ שהמפתח מונח עליו גזר ר' מאיר שלא יעמוד ברשות הרבים ולא בגינה ויטול מפתח של רשות היחיד שמא יביאנו אללו לרשות הרבים או לכרמלית: וכן הנויות. לקמן מפרש האי וכן דבאיסקופת כרמלית בגינהם קאמר. שערי חנויות פעמים שמנעוליהם גבוהין ופעמים שהן נמוכין לפיכך נתן בהן חילוק: די (למחר פוחח ומניחו על החיסקופה. לקמיה מפרש דמהכא שמעינן דהדר ביה ר׳ מאיר משערי גינה ולא גזר בעומד ברשות הרבים שלא יטלטל בכרמלית דהא איסקופה כרמלית היא דרחבה ד׳ ואינה גבוהה י׳ וכשנוטל מפתח משם והוא עומד ברשות הרבים ומוליכו דרך אויר האיסקופה למנעול שעל גביו למטה מעשרה קא מטלטל מכרמלית לכרמלית ולא גזר רבי מאיר שמא יביאנו אללו חוץ לעובי האיסקופה): למחר פוחח וגועל וכו'. (כ) ועל האיסקופה הוא עומד ומטלטל מפתח מאיסקופה למנעול על דרך אויר האיסקופה דאין טלטול אלא בכרמלית: ומחזירו למקומו. לאיסקופה: מניחו במנעול. אבל לא באיסקופה דכי ממטי ליה מאיסקופה למנעול (ג) הא מפיק מכרמלים לרשות היחיד: למקומו. למנעול על גביו כגון מנעולין הללו של עד שעושין עניים בפתחיהן וראשיהן רחבין ובלע"ו שרדור"ה: והכמים אומרים וכו'. לקמן מפרש טעמא דלא משוו ליה להאי מנעול רשות היחיד: למקומו. לאיסקופה או לחלון שאין בו ארבעה דאף על גב דגבוה עשרה מקום פטור בעלמא הוא: שמוליא מרשות לרשות. מאיסקופה שהוא כרמלית לחלון שהוא רשות היחיד ואף על גב דהניחו תחילה במנעול שהוא מקום פטור לרבנן ובטל אלל כל הרשויות כרב דימי קיימא לן דאמר בפ״ק [ט.] ובלבד שלא יחליפו: מקום פעור הוא. וכי הוי למעלה מעשרה היכי משוי

ליה רבי מאיר רשות היחיד ואקר:

מביא מפתח ומניח באיםקופה. פירש נקונטרס דמהא מדקדק דהדר ביה ר' מאיר משערי גינה ולא גזר לעומד ברשות

הרבים שלא יטלטל בכרמלית דהא איסקופה כרמלית היא כדאמרינן

ונועל כגון שעומד על האיסקופה וכן לריך לפרש דאי ברשות הרבים קאי מאי וכן דמשמע דומיא דההוא דשערי גינה ונראה לר"י כמו שהגיה בקונטרס בפירושיו דמסיפה מוכח דהדר בה רבי מאיר משערי גינה דקתני למעלה מי׳ מניחו במנעול ולמחר פותח ונועל דכי קחי נמי על האיסקופה הוה ליה מכרמלית לרשות היחיד דע"כ איסקופה כרמלית היא דאי מקום פטור אמאי נריך להניח המפתח במנעול יניחו באיסקופה: מדקאמר וכן חנויות מכלל רבאיםקופ' כרמלית.

דוכן משמע דומיא דשערי גינה ואי הויא איסקופת רשות היחיד אם כן היה מטלטל מרשות היחיד לכרמלית וכן אם היתה רה"ר היה מטלטל מרשות הרבים לכרמלית ולא הוי דומיא דשערי גינה דאסרי בכי האי גוונא: ארן חוקקין. והוי מקום פטור והא דקאמר ומניחו באיסקופה הוא הדין ברשות הרבים אלא דסתמא לא מינטר בקרקע משום הכי לא נקיט לה: **רבי יוםי אומר אי**סור נהגו בו והתירו להם. ואם מאמר והא אמרינן בנדרים בפרק ואלו נדרים (דף פא.) ובפרק מקום שנהגו (פסחים דף נא.) דברים המותרים ואחרים נהגו בהם איסור אי אתה רשאי להתירן בפניהם ויש לותר דהיינו כשיודעים שמותר ומחמירין על עלמן שלא ירגילו בני אדם להחל ויבאו להתיר איסור אבל אם מחמירין מחמת טעות מותר להתיר בפניהם 0: בי פליגי בשאין ניטל באיגודו.

ר"י מפרש דדוקה הכה שרי משום דברחשו גלוסטרה הבל בחין בראשו גלוסטרא מודה דאסור אפי קשור בדלת וסבירא ליה כרבנן . דרבי יהודה בנגר הנגרר אי נמי סבירא (ס) ליה כר׳ יהודה דשרי בנגרר והכא איירי בקשור בעיברא דדשא דמודה רבי יהודה בשאינו ניטל באיגודו כדמוכח בסמוך ומשום הכי במתניתין שיהא בראשו

גלוסטרא

גלוסטרא רבי אליעזר אוסר ורבי יוסי א מתיר אמר רבי אליעזר מעשה בכנסת שבמבריא שהיו נוהגין בו היתר עד שבא רבן גמליאל והזקנים ואסרו להן ר' יוםי אומר איסור נהגו בו ובא רבן גמליאל והזקנים והתירו להן: גמ' בנימל באגדו כ"ע לא פליגי כי פליגי בשאינו

ויש בו לחוק. בתוך הדלת אלל ראש המנעול בעוביו של דלת ולהשלים ראש המנעול לארבעה: חוקקין להשלים. רואין אותו כאילו חקוק: אין חוקקין. הלכך מקום פטור בעלמא הוא: הדר ביה רבי מאיר משערי גינה. מדקא שרי לעמוד סי(ברשות הרבים ליטול מפתח מאיסקופת כרמלית ולהוליכו דרך אוירא למנעול שלמטה מעשרה ולא גזר שמא יביאנו אללו לרשות הרבים וש"מ סיפא נמי מדקא שרי לעמוד) על האיסקופה כרמלית וליטול מפתח במנעול למעלה מעשרה באיסקופת כרמלית ולהוליכו דרך אוירא למנעול ולא גזר שמא יביאנו אללו לאיסקופה שהיא כרמלית: וש"מ מדרבנן. ווי דאמרי אם יש ארבעה על ארבעה אסור ליטול מפתח מאיסקופה ולנעול במנעול שהוא מקום פטור וליטלו משם ולהניחו בחלון שהוא רשות היחיד משום דקא מחליף מאיסקופת כרמלית לחלון שהוא רשות היחיד על ידי הנחת מקום פטור: איסא לדרב דימי. דאמר ובלבד שלא יחליפו: באתבר' נגר. קבילי"א שתוחבין אותו בחור שבאיסקופה לנעול הדלת: שיש בראשו גלוסטרא. שראשו עבה וראוי לבוכנא לכתוש ולשחוק בו פלפלין ואפילו הכי דתורת כלי עליו ר"א אוסר אלא אם כן קשור ותלוי בדלת כדמפרש בגמרא: ורבי יוסי מסיר. דתורת כלי עליו משום גלוסטרא ולא מיחזי כבונה: גבז' בניטל באגדו. כשהוא קשור ותלוי בחבל של קיימא וראוי לטלטלו על ידי אותו חבל ואינו נפסק בידיה: כולי עלמא לא פליגי. דשרי דכיון דקשור ותלוי יפה מוכחא מלתא דלנעול קאי ולא מיחזי כבונה: רבינו חננאל

ב א מיי' פכ"ו מהל' שבת הלכה י סמג לאוין סה

טוש"ע א"ח סי שיג סעיף

דברי ר' מאיר. אמרו לו מעשה בשוק של פטמין וכו׳. ת״ר פיתחי גינה בזמו שיש לה שער מבפנים כו'. [אין להם לא מכאן ולא מכאן, וכן חנויות הפתוחות לרשוה"ר בזמן שהמנעול כו"]. האי מנעול היכי דמי אי דלית ביה ד׳ מקום פטור הוא. אי דאית ביה ד׳ בהא נימרו רבנן למעלה מעשרה ולמחר פותח ונועל בו ומחזירו לאיסקופה, הא קא מטלטל מכרמלית קא מסקטק מכו מקית לרשות היחיד. ופריק אביי לעולם דלית ביה ד' ויש בה לחוק ולהשלימו לד׳, ר׳ מאיר סבר חוקקין להשלים. ורבנן סברי אין חוקקין להשלים ובמקום פטור הוא. אמר בר פטור הוא. אמר בר ביבי בר אביי ש״מ מהא מתני׳ תלת כו׳. מתני' נגר שיש בראשו גלוסטרא רבי אלעזר אוסר, ורבי יוסי מתיר. פירש הניטל באיגודו אם קשור בדלת(יה) בדבר שיכול להעמידו דברי הכל מותר. כי פליגי